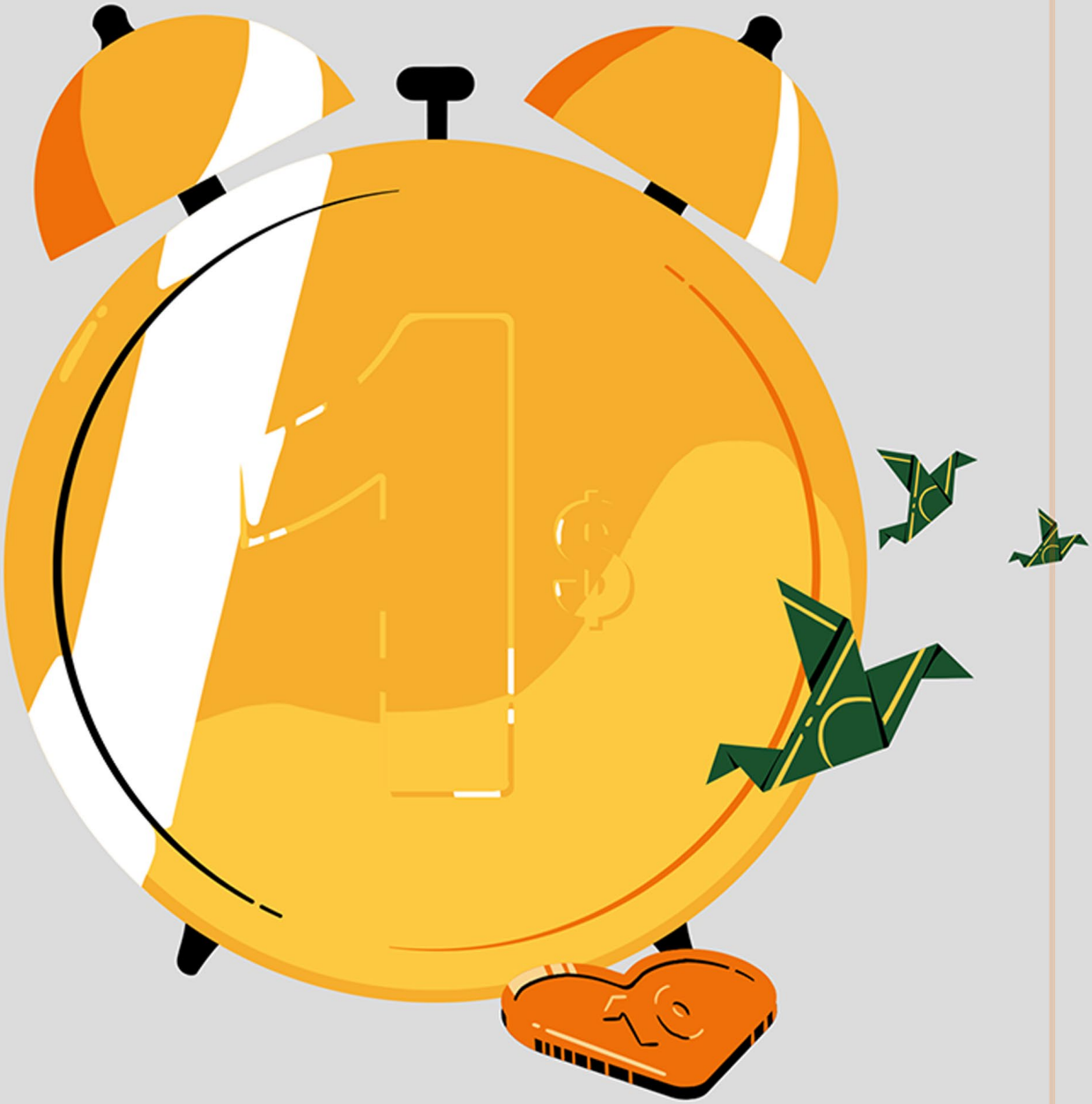

ŠTĚDROST

PODCAST
zabudnuté cesty

ÚVOD 03

#01 ŠTĚDROST – VÝZVA PRO KONZUMNÍ DUŠI 04

#02 ŠTĚDROST - ŠTĚDROST MUSÍ BOLET 10

#03 ŠTĚDROST – JSOU MOJE VĚCI MOJE? 16

#04 ŠTĚDROST – ROZMĚNĚNÉ NA DROBNÉ 22

#05 ŠTĚDROST – Q&A S ONDROU SZTURCEM 28

KNIHY 32

ZABUDNUTÉ CESTY

jsou podcasty, ve kterých José a Janči mluví o skutečně kvalitním životě. Na novo objevují klíčové způsoby života, které v dnešní společnosti zapadají prachem.

TENTO MATERIÁL

byl zpracován díky podporovatelům podcastu na Patreonu. Pokud nás chcete podpořit, klikněte sem. Děkujeme!

ŠTĚDROST – VÝZVA PRO KONZUMNÍ DUŠI

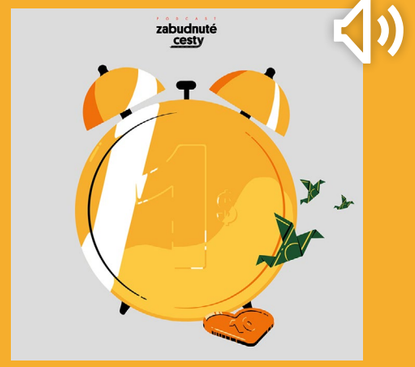

Děkujeme, že jste si poslechli podcast Štědrost – Výzva pro konzumní duši.

Hostem této série je Ondra Szturc, který aktuálně pracuje v KAMu – Křesťanské akademii mladých, což je nezisková organizace zaměřená na práci s mládeží v rámci celé České republiky, a je pastorem církve ESK v Havířově (ESK – Evangelikální Společenství Křesťanů).

Pro Ondru je štědrost jako jedna z blízkých zapomenutých cest. Je mu blízká proto, že se setkal s řadou štědrých lidí, kteří mu hodně dali a byli pro něj obrovským požehnáním. To Ondru inspirovalo a vedlo k tomu být taky štědrý a brát to jako životní styl.

Vzácnost ŠTĚDROSTI

Štědrost je velmi vzácná a má obrovský vliv na životy lidí. Obecně je v nás zlozvyk, že si myslíme, že nemáme dost a že nám bude zítra chybět. Lidi často využívají příležitosti, kde můžou získat něco zdarma. Ve společnosti převládá západní konzumerismus, kde si lidi říkají, že až budou mít dost, tak můžou něco dát ostatním. U křesťanů je to projev nedůvěry Bohu. Proto je nezištná štědrost v dnešní společnosti velmi vzácná.

Lidé jsou štědří vůči své rodině a svým blízkým, protože to považuji za správné a někdy jsou štědří i vůči cizím lidem, buď kvůli svědomí anebo z lítosti. Není to ale ta nezištná štědrost, kdy ukrojíme něco ze svého života, obětujeme se, aniž bychom z toho něco měli a něco očekávali. Obzvlášť křesťané by v tomto měli být silní a měli by se tímto odlišovat.

Spontánní vs. plánovaná štědrost

Naše štědrost často bývá „reakční.“ Na příklad, když dojde k nějaké přírodní katastrofě nebo vidíme nějaký projekt, tak dokážeme reagovat a být štědří jednorázově, ale nevnímáme štědrost jako něco, co by mělo být **pravidelnou součástí našeho života**. Nebývá to obecně **životní styl** a štědrost neplánujeme. Spontánní štědrost je moc fajn, ale není to jediná štědrost, kterou bychom měli praktikovat.

Představte si, co by se stalo, kdyby lidi nebyli štědří? Hodně lidí má takový přístup, že *když se každý bude starat o sebe, tak o všechny bude postaráno.* Lidé by tady měli být jedni pro druhé a štědrost je jedna z vlastností, která poukazuje na to, jak moc nám záleží na ostatních. Štědrost dává obrovskou hodnotu životu. Na konci života na pohřbu se neřeší, kolik měl tento člověk pozemků, peněz, majetku, ale co dal ostatním a jaký byl k ostatním lidem.

Štědrý křesťan

Bůh byl extrémně štědrý vůči lidem a my jako křesťané máme být extrémně štědří vůči ostatním. Pokud chceme odrážet Boží charakter, tak bychom měli být štědří. Ježíš, když byl na zemi, tak dal ze sebe všechno. Bůh, když poslal na zem Ježíše, tak dal to nejcennější, co měl. Proto by křesťané měli odrážet tuto vlastnost.

> „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život.“ – Jan 3:16 (B21)

Štědrost v církvi

Církev je často prezentována jako místo, pro slabší lidi, pro lidi, kteří jsou na tom špatně, o které by se měla církev postarat. Lidi, kteří mají své životy v pořádku si zase myslí, že nepotřebuji církev. Bůh, ale tady není jen pro ty, co jsou v krizi, ale dává výzvu každému, kdo taky stojí na nohou. Církev by měla být taky místem pro silné lidi, které si Bůh používá. Církev by měla být mix potřebných, těch, kteří potřebují a lidí, které si Bůh používá a nejsou v nouzi.

Každý by měl být štědrý s tím, co má. O to víc, by měli být štědří ti, kterým Bůh požehnal více.

Všichni jsme konzumenti, všichni konzumujeme. Potřebujeme čerpat a přijímat, ale pokud pouze přijímáme a nedáváme, tak jsme pouze konzumenty a žijeme jen pro sebe. Měli bychom přemýšlet i o tom, zda dáváme ostatním. Když se s touto perspektivou díváme na církev a na nedělní bohoslužby, tak neděle by neměla být jen o tom, že my z toho něco máme, že si něco odneseme. Je taky o tom, že můžeme někomu něco dát, můžeme o někoho projevit zájem a věnovat někomu svůj čas, říct někomu povzbudivě slova anebo někoho pozvat na oběd.

Druhy štědrosti:

- Plánovaná štědrost – je dobré být plánovaně a procentuálně štědrý vůči svému okolí (křesťané preferovaně vůči církvi). Naplánovat si jak často a pravidelně budeme štědří.

- Spontánní štědrost – mít prostor být štědrý i spontánně vůči ostatním. Nemít naplánovaný kalendář na půl roku dopředu, ale mít prostor na spontánní setkání a věnování času někomu, kdo to potřebuje nebo komu ten čas chcete věnovat. Mít vyhrazené nějaké množství času, peněz a energie pro spontánní štědrost.

- Štědrost pro cizí lidi – být štědrý i vůči cizím lidem, něco dobročinného, charitativního. Bůh si váží pomoci lidem, kteří ji potřebuji, ačkoliv je neznáme a nejsou to naši blízcí.

Každý člověk by měl přejmout vlastní zodpovědnost za svou štědrost. Pokud něco máme, máme dostatek anebo dokonce přebytek, tak bychom měli být štědří a řešit to hned a nečekat až nás okolností donutí.

Cvičení

Co pro tebe znamená „štědrost?“ S jakými projevy štědrosti ses setkal/a?

„Když se každý bude starat o sebe, tak bude o všechny postaráno.“
Co si myslíš o tomto výroku? Souhlasíš s ním? Proč ano/ne?

Která z 3 druhů štědrosti je ti nejbližší a jak se projevuje?

ŠTĚDROST - ŠTĚDROST MUSÍ BOLET

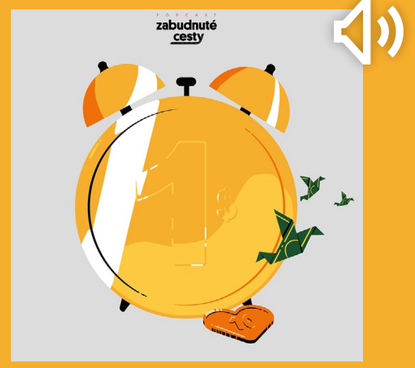

Děkujeme, že jste si poslechli podcast Štědrost – Štědrost musí bolet.

Pro Ondru jedním z největších projevů štědrosti bylo, když mu někdo zaplatil konferenci a ubytování, které byly velmi důležité pro jeho růst a vzdělání.

Štědrost v Bibli – Starý Zákon

Jedním z prvních projevů štědrosti je, když Kain a Abel dávali Bohu oběti, které byly spíše o kvalitě než kvantitě, dávali totiž tu první, nejlepší část.

„... Ábel se pak stal pastýřem ovcí, ale Kain obdělával půdu. Po nějaké době se stalo, že Kain přinesl Hospodinu oběť z plodů země, zatímco Ábel ji přinesl z prvorozených ovcí svého stáda a z jejich tuku...“. – Genesis 4:2-4 (B21)

Desátky byly zmíněny nejdřív, když Abraham dal desátek Melchisedekovi.:

„Tento Melchisedech, král Sálemu a kněz Nejvyššího Boha vyšel vstříc Abrahamovi, který se vracel od vítezství nad králi; dal mu požehnání a Abraham mu ze všeho oddělil desátek.“ – Židum 7:1-2 (B21)

Izraelcům Bůh pevně stanovil pravidla:

„Veškeré desátky země, ať už z obilí země nebo z ovoce stromů, patří Hospodinu; jsou svaté Hospodinu. Bude-li někdo chtít své desátky vykoupit, přidá ještě pětinu navíc. Každý desátek ze skotu i bravu, každý desátý kus procházející pod pastýřskou holí, je svatý Hospodinu. Majitel nebude zjišťovat, zda je lepší, nebo horší; nebude jej moci vyměnit. Kdyby jej však přece vyměnil, bude svatý ten původní i ten, jímž jej zaměnil; nebude jej moci vykoupit. To jsou přikázání, jež Hospodin přikázal Mojžíšovi pro syny Izraele na hoře Sinaj.“ – Leviticus 27:30-34 (B21)

„Věrně odděluj desátek z veškeré úrody své setby, která každoročně vyroste na poli. Desátky ze svého obilí, vína a oleje, stejně jako prvorozené ze svého skotu a bravu, budeš jíst před Hospodinem, svým Bohem, na místě, které si vyvolí za příbytek pro své jméno. Tak se budeš všechny dny učit ctít Hospodina, svého Boha.“ – Deutronomium 14:22-23 (B21)

Izraelité podle toho žili. Bůh je vedl k vděčnosti, vedl je taky k tomu, aby si uvědomovali, že vše, co mají, mají od Boha, aby mu důvěřovali. Otázkou je, zda by to takhle mělo fungovat i v dnešní době. Principy jsou zde dobré – první desetina patřila Bohu, což byl projev vděčnosti a důvěry, druhá desetina byla pro jejich užitek, aby se mohli radovat před Bohem a neměli taky zapomínat na chudé, což je taky důležité.

Štědrost vůči Bohu je něco, co je plánované a je to pravidelné a procentuální. Lidé často říkají, že bychom měli dávat z radostného srdce, takže když se na to necítím, tak bych dávat neměl. V našem životě fungujeme a děláme spoustu věcí, protože jsou správné, bez ohledu na to, jak se zrovna cítíme (na příklad, když si naplánujeme rande s manželkou/manželem, tak ho nerušíme, protože se nám nechce nebo když máme odvézt dítě do školy…).

U štědrosti někdy máme pocit, že je to jiné a argumentujeme tím, že se zrovna necítíme na to dávat. Pokud je ale štědrost klíčová v našich životech, tak by to mělo být něco, co děláme bez ohledu na to, jak se cítíme.

Starý Zákon nám dává principy, které je dobré praktikovat – desetina Bohu, desetina k radování se z toho, co nám Bůh dal, desetina pro chudé.

To, co mám, není moje, ale patří to Bohu. Jsme tady pro požehnání druhých, to je něco, co je hluboko zakořeněné v lidech. Sobecký život není styl života, který by si od nás Bůh představoval.

Nový Zákon

Ježíš mluvil o majetku a penězích často. Říkal, že všechno, co máme, patří Bohu, nemáme být sobečtí, máme moudře spravovat to, co máme a nemáme mít naději v majetku, ale v Bohu. Majetek je pouze prostředek pro to, abychom byli požehnáním ostatním lidem.

V Novém Zákonu se píše o tom, že Bohu patří všechno, celé naše životy, všechna energie, všechny peníze.

> „Potom se posadil naproti pokladnici a díval se, jak do ní lidé házeli peníze. A mnoho bohatých tam házelo hodně. Když pak přišla jedna chudá vdova, hodila tam dva haléřky (což je jeden čtvrťák). Tehdy svolal své učedníky a řekl jim: „Amen, říkám vám, že tato chudá vdova dala více než všichni, kdo házeli peníze do pokladnice. Všichni totiž dávali ze svého nadbytku, ale tato žena dala ze svého nedostatku všechno, co měla, celé své živobytí.“ – Marek 12:41-44 (B21)

Jeden z příběhů vypráví o vdově, která dala ze svého nedostatku. Lidé v tomto příběhu dávali nejčastěji ze svého dostatku nebo dokonce přebytku, ale vdova dala ze svého nedostatku a Ježíš to vyzdvihl do nebes. V tom se projevuje princip toho, že Bůh si opravdu váží naši štědrosti a naší důvěry, toho, že důvěřujeme, že se o nás postará.

> „Vždyť tam, kde je tvůj poklad, bude i tvé srdce.“ – Matouš 6:21 (B21)

Kam jdou naše peníze, to ukazuje na to, kde je naše srdce. Pokud někdo říká, že mu záleží na Bohu a na církvi, ale neprojeví se to na jeho peněžence, tak kde se pak ukazuje, že mu na tom záleží? To stejné platí i pro politiku, pro firmu, pro rodinu… pokud tvrdíme, že nám záleží na naší zemi, na firmě, na rodině, ale neprojeví se to v tom, jak žijeme a jak používáme naše zdroje, pak je něco špatně. Tak jako kde je naše srdce, tam je naše poklad, tak i kde je náš poklad, kam investujeme, tam jde i naše srdce.

Kristu jde o naše srdce, a proto v Novém Zákoně principy, které se týkají lidských srdcí zpřísnil, tak stejně jako i ve štědrosti, kdy v Novém Zákoně Ježíš říká, že vše patří Bohu.

> „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď totiž bude jednoho nenávidět a druhého milovat, nebo se bude toho jednoho držet a tím druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“ – Matouš 6:24 (B21)

Nemůžeme sloužit Bohu i majetku. Láska k majetku je největší překážka ve vztahu s Bohem, naše srdce často tíhne k našemu majetku. Musíme být opatrní na to, ať nakonec srdce není v pokladu, ale ať je to pouze prostředek k projevení, kde je naše srdce a na čem nám opravdu ZÁLEŽÍ.

Cvičení

Který z příběhů o štědrosti z Bible je ti nejbližší? Proč?

Je tvá štědrost vůči Bohu plánovaná? Jak?

Je tvůj poklad, tam kde je tvé srdce a naopak? Investuješ do věcí/lidí, na kterých ti záleží? Jaké věci/lidé to jsou a jak do nich investuješ?

ŠTĚDROST – JSOU MOJE VĚCI MOJE?

Děkujeme, že jste si poslechli podcast Štědrost – Jsou moje věci moje?

Všechno, co máme patří Bohu.

Tvrdě pracujeme a snažíme si vydělat peníze, tak jak to, že peníze, které si vyděláme nejsou naše?

Pokud nevěříme v Boha, tak je to oprávněný přístup. Pokud v Boha věříme, tak taky věříme, že tu schopnost vydělávat nám dal On, takže je to Jeho zásluha.

> „Neříkej si proto v srdci: „Díky svým schopnostem a své vlastní síle jsem se takto vzmohl," ale pamatuj na Hospodina, svého Boha. Je to přece on, kdo ti dává sílu, aby ses vzmáhal, aby tak potvrdil svou smlouvu, kterou odpřisáhl tvým otcům a která platí dodnes."
> – Deuteronómium 8:17-18 (B21)

Pokud věříme v Boha a v to, že nás stvořil, tak ta zásluha patří Jemu i majetek a peníze, které jsme odpracovali patří Jemu. Všichni to tušíme, ale pamatovat na to v praxi a žít podle toho je větší výzva.

Máme pocit, že máme právo na to mít se dobře. Když je něco špatně, začneme si stěžovat. Ale jako křesťané bychom si měli uvědomovat, že nemáme na nic právo a Bůh nemá povinnost starat se o to, abychom se měli dobře. To způsobuje naši nevděčnost a zapomínáme, že potřebujeme Boha.

Správcovství

Kdo je správce? Někdo, kdo něco spravuje a nevlastní to, co spravuje. Na příklad takový provozní kavárny nebo manažér firmy jsou správci. Provozní i manažer nejsou majitele, ale mají určité pravomoci. Kavárna nebo firma jim byly svěřeny do rukou, aby se o ně starali. Majitel se může kdykoliv rozhodnout mu tyto pravomoci vzít. Správce se snaží, co nejlépe zužitkovat prostředky a zdroje od svého pána pro svého pána, ale nemá v tom vlastnictví.

„Na svět přicházím nahý a nahý odejdu.“ Měli bychom si být toho vědomí a s touto mentalitou žít každý svůj den, což se bohužel často neděje. Děláme rozhodnutí na základě majetku, jsme šťastni nebo nešťastní na základě majetku i naše vztahy si budujeme nebo ničíme na základě majetku.

Pokud jsem správce, tak rozumím tomu, že všechno, co mám má svůj příběh, který je větší, než jsem já. To znamená, že zdroje, které mám někde začaly, někdo je za nějakým účelem získal a má s nimi nějaký záměr a já bych měl dělat všechno pro to, abych tento záměr naplnil.

„Všechno, co jsem, co mám je součástí příběhu většího,
než jsem já sám.“

Janči Máhrik

Manažér firmy dostal tuto funkci a získal k tomu prostředky od svého nadřízeného, tak aby je využil, co nejlíp a uvědomoval si zároveň záměr firmy. Snaží se vést firmu tak, aby tento záměr byl naplněn. Je součástí něčeho většího.

Bůh dal každému jiné množství financí, jiné množství zdrojů, protože každý z nás je schopný spravovat jiné množství majetku. Někteří z nás by nebyli schopní být bohatí, protože bychom nebyli schopní tento majetek spravovat. Nedává taky více majetku a financí těm, kteří by nebyli schopní být v tom štědří. Těm, kteří jsou štědří v malém, dává pak více.

> „Kdo je věrný v nejmenším, je věrný i ve velkém. A kdo je nepoctivý v nejmenším, je nepoctivý i ve velkém. Když jste nebyli věrní v zacházení se špinavými penězi, kdo vám svěří opravdové bohatství? A když jste nebyli věrní v cizím, kdo vám dá to, co je vaše?“
> – Lukáš 16:10-12 (B21)

Všechno, co máte použijte, aby to mělo dopad na věčnost.

Kdyby lidi hodnotili tvůj život na základě toho, jak investujete svůj čas a peníze, co řeknou? Komu sloužíš? Kdo je Pánem tvého života?

Spoustu lidí žije v životě s tím, že žijí pro sebe a myslí na sebe, aby byli šťastní. Pomůžou lidem, ale dělají to proto, aby se cítili dobře, ale obecně přistupují k životu, tak, že jsou tady, aby se měli dobře a žili pro sebe.

Křesťané jako správci by měli mít **jinou mentalitu.** Měli by přemýšlet nad tím, jak moudře spravovat majetek, čas a energii, kterou jim Bůh dal.

Pokud vše, co máme je od Boha, tak bychom se měli ptát Jeho, jak chce, abychom s tím co máme naložili.

Cvičení

Čím tě obdaroval Bůh? Jaké jsou tvé schopnosti, možnosti nebo příležitosti za které můžeš děkovat Bohu?

Už jsi byl/a něčeho správcem? Co bylo tvou zodpovědností? Případně napiš, jaké si myslíš, že bys měl/a zodpovědnosti jako správce (představ si konkrétního správce, na příklad provozního kavárny…).

Jsi správcem svého života… Vnímáš, že jsi taky součástí nějakého většího příběhu? Jakého?

ŠTĚDROST – ROZMĚNĚNÉ NA DROBNÉ

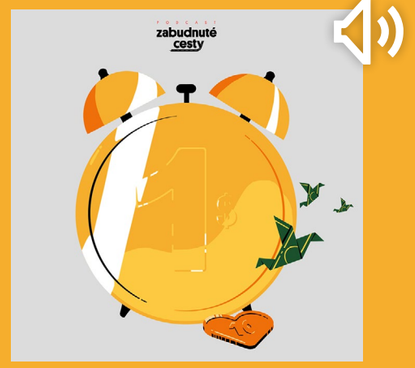

Děkujeme, že jste si poslechli podcast Štědrost – Rozměněné na drobné.

Řada lidi Ondru vedla a inspirovala ke štědrosti, což ho poznamenalo a snaží se být taky štědrý. Dělá to proto, že je vděčný Bohu a ví, že z toho má Ježíš radost.

Proto se taky s ženou rozhodli dávat 10% ze svých příjmů do církve. Ne proto, že by vždy souhlasili se vším, za co se utrácí, ale proto, že věří, že církev je hlavní Boží působiště tady na zemi a zkrátka dneska nic nejde dělat bez peněz. To znamená, že pokud tvrdíme, že nám záleží na Bohu a na církvi, tak se to musí projevit i na peněžence. Tímto jsou věrní Bohu a ukazuji na tom, že jim na Bohu a na církvi záleží.

Dále pravidelně podporují další křesťanské pracovníky, misionáře nebo projekty, u kterých vidí, že odvádí dobrou práci a chtějí byt součastí.

Zároveň, když vidí nějakou potřebu, tak se snaží vyjít vstříc a pomoct ať už finančně nebo svým časem a energií (spontánní štědrost).

Jak plánovat štědrost?

Velmi důležitý je přístup k plánované štědrosti a to ten, že bychom měli být štědří za jakýchkoliv okolností, ať už máme přebytek nebo ne. Přemýšlíme často tak, že já nejsem bohatá a ti bohatí by měli být štědří. Málo kdo si o sobě myslí, že je sobec. **Většina lidí si myslí, že jsou dostatečně štědří.** Důležitá je snaha žít životním style, že tady jsme pro druhé a druzí to na nás vidí, že nejsme sobci a že nám na nich záleží, čímž můžeme inspirovat druhé.

Jednou z plánovaných štědrostí může být dávání ať už svých financí, tak svého času a energie církvi. Někteří lidé mají pocit, že podporovat církev znamená, že podporujeme církev v jejím majetku, ale to často vychází z nedůvěry vůči církvi. Měli bychom najít církev, kde důvěřujeme vedení a tomu jak nakládá s penězi.

Další plánovanou štědrostí může být jeden z řady projektů nebo lidí, které stojí za to podpořit. Dělají to z dobré vůle a jsou závislí na podporovatelích. Pokud nejste křesťané, tak stojí za to podporovat projekty nebo lidi, kteří dělají smysluplné věci, protože to přináší do života obrovskou hodnotu. V případě, že jste křesťané můžete podporovat křesťanského pracovníka nebo misionáře, kteří dělají skvělou práci nebo nějakou zahraniční církev. Pokud nejste křesťané můžete podpořit nějakou charitativní činnost.

Příklady plánované štědrosti

Plánovat štědrost může znamenat na příklad trvalý příkaz. To znamená, že se rozhodneme pro nějako částku nebo nějaké procento z příjmu, které budeme pravidelně zasílat a nastavíme to trvalým příkazem v bankovnictví.

Může to taky znamenat přehodnocování v životě různých zvyků a věcí, které máme nastavené a dívat se na ně vědomě a záměrně, jestli jsme skutečně v tom štědří. Na příklad v případě dárků na narozeniny většinou kupujeme dárky lidem, kteří koupili dárky nám, což není nezištná štědrost. Když jdeme k někomu na návštěvu tak se očekává, že něco doneseme na jídlo, pití. Měli bychom přehodnotit, zda když něco někomu dáváme, tak neočekáváme něco nazpátek. **Boží štědrost spočívá v tom, že jen rozdává a rozdává a nečeká nic zpátky.**

V průběhu plánování si můžeme nastavit určité procento kolik kam chceme dávat a do čeho chceme vůbec investovat (církev, charita, misionář/křesťanský pracovník, pozývání lidí na kávu/jídlo, dárky, čas věnovaný ostatním...).

Štědrost je oběť, dáváme něco ze sebe a neočekáváme něco nazpátek.

Cvičení

Plánuješ štědrost? Jak? Do čeho pravidelně dáváš své příjmy, své zdroje?

Štědrost se může projevit nejen na penězích, ale i na tom, jak trávíme svůj čas. Můžeme být štědří v tom, že s někým strávíme odpoledne a naslouchámě mu/jí nebo taky služba v církvi. Plánuješ svou štědrost i v čase? Kolik času dáváš svým blízkým a církvi?

Je tvá štědrost nezištná? Když dáváš někomu dárek, někoho zveš na kávu očekáváš, že dostaneš něco nazpátek? Jaké jsou tvé motivy k štědrosti?

ŠTĚDROST – Q&A S ONDROU SZTURCEM

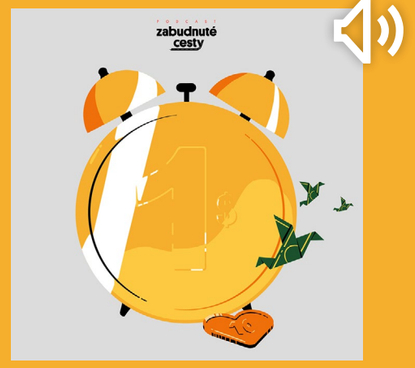

Děkujeme, že jste si poslechli podcast Štědrost – Q&A s Ondrou Szturcem.

Jaké knihy doporučuje Ondra k tématu štedrosti?

- Andy Stanley – Štědrosť („How to be rich“)

Podle čeho vybíráte, koho nebo co podpoříte a jak řešíte to, zda byly prostředky správně použité?

10% jsme se rozhodli dávat s manželkou do církve. Pokud je někdo křesťan, tak to doporučuji. V naší církvi můžu důvěřovat, že se ty peníze neutrácejí za blbosti. Vím, že s nimi nakládají moudře. Když je ale do té církve dávám, tak to nedávám pro to, že je využijí moudře, ale zkrátka je dávám Bohu a zodpovědnost před Bohem je na vedoucích té dané církve. Pokud někdo chodí do církve, kde nemůže vedení důvěřovat, tak pokud to je možné, tak by si měl najít jinou církev, kde vedení může důvěřovat. Do církve nemáme pouze chodit, ale máme být její součástí. Krom 10% tak taky podporujeme s manželkou nějaké konkrétní lidi, projekty, kde víme, že drtivá většina peněz se dostane tam, kam má. Peníze jdou skutečně na pomoc těmto lidem, je to transparentní a vykazatelné. Takže buď podporujeme lidi, kteří odvádí skvělou práci, nějací misionáře, křesťanští pracovníci nebo nějaký charitativní projekt, který je taky transparentní a nemá žádné skandály. Je dobré strávit nějaký čas nad tím, co chceme podpořit a kam budeme posílat své peníze.

Myslím si, že nemám až tak velký problém s dáváním. Mám to ráda, dává mi to smysl a naplňuje mně to. Ale někdy se stává, že když dám, tak slyším hlasy a přemýšlím, zda si toho někdo všiml, zda to někdo ocenil a pak se sama sebe ptám, zda to dávání bylo upřímné, když toto řeším. Co s tím?

Já si taky kladu tady tuto otázku často. Kdykoliv něco udělám, tak to dělám pro Boha a snažím se to dělat nezištně a upřímně, ale taky mně zajímá, zda to někdo ocenil a chci slyšet ocenění a chci, aby si toho někdo všiml. Řekl bych, že je to přirozená lidská vlastnost a do určité míry to není ani nic špatného a nedělá to z toho dávání něco neupřímného. Pokud to nedávám pod podmínkou, že to někdo uvidí, tak myslím, že to, že chceme, aby to někdo viděl a někdo to ocenil, tak to je něco přirozeného, něco, co je v člověku a nemůžeme se tím nechat akorát přemoct. Každý s tím zápasíme. Dávání děláme hlavně pro to, aby naše srdce bylo v pořádku, všechno ostatní je sekundární.

05

Co když se cítíme neupřímní v dávání, co když dáváme, pro to, aby si nás někdo všiml a ocenil nás?

Myslím, že důležitá je hlavně motivace. Musíme být transparentní, ale nemůže to být ta motivace. Mělo by to proudit z toho, že chceme v srdci být štědří, a ne z toho, že dáme, aby nás někdo uviděl.

Vzpomněli jste starozákonní desátky a novozákonní stovky (100%). Co si myslíte o dalším ze starozákonných příkazu pro Boží lid a to prvotiny – prvotina z úrody, prvotina z majetku... Je to relevantní i pro Nový Zákon a dnešní dobu? Na příklad v praxi to může vypadat tak, že věnujeme svou první celou výplatu do církve nebo na nějakou misii.

Já osobně mám přesvědčení, že příkazy ze Starého Zákona nejsou pro nás závazné, pokud je Ježíš nezopakoval a neřekl, že to platí. Některé zopakoval a přeformuloval, takže pokud je něco pouze ve Starém Zákoně a nemá to podtržení v Novém, tak to neberu tak, že je to pro nás závazné, a že by se nás to týkalo. Zároveň věřím, že se za tím můžou skrývat nějaké principy, které jsou zdravé a dobré, takže třeba princip prvotiny byl takový, že vzali to, co měli, tu první a tu nejlepší část a dali to Bohu jako důkaz důvěry, ale i důkaz toho, že mu chtějí dát to nejlepší. Věřím, že princip se přenáší, ale nevěřím, že zákony jsou pro nás aktuální. V dnešní době neexistuje rozdíl mezi prvním a posledním výdělkem, hodnota peněz je stejná, což u první úrody neplatí. První byla lepší a kvalitnější.
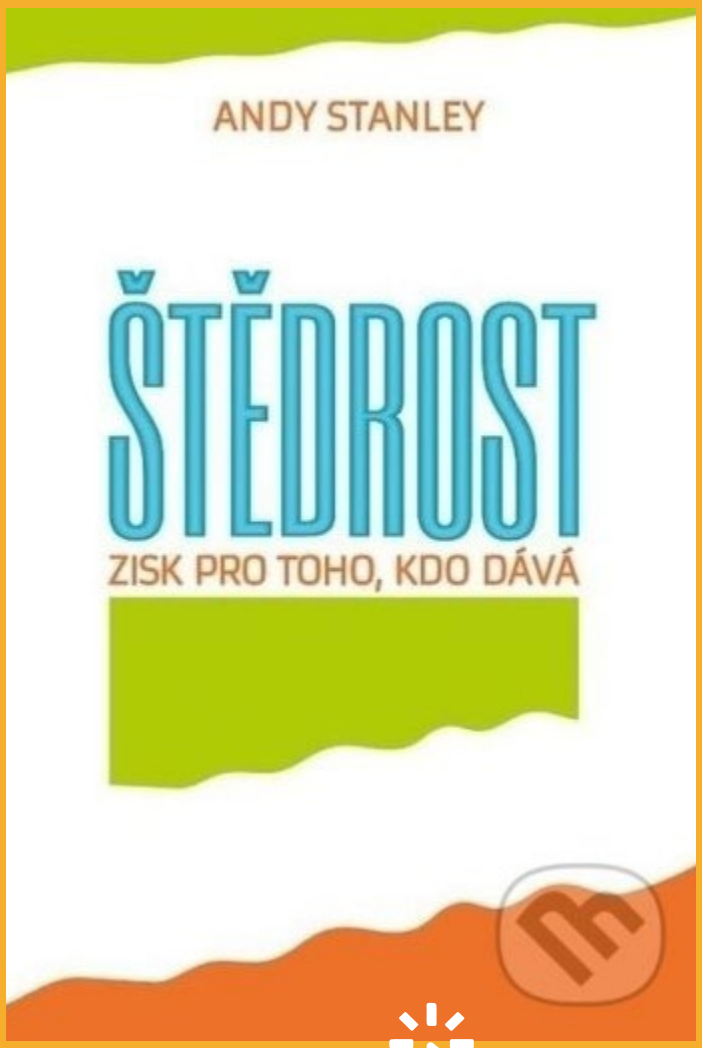
DOPORUČENÁ KNIHA: